

University students' emotional intelligence and romantic relationship satisfaction: A quantitative study¹

Üniversite öğrencilerinin duygusal zeka düzeyleri ile romantik ilişki doyumları: Nicel bir çalışma

Seyda Mavruk Özbiçer²
Meral Atıcı³

Abstract

The aim of this study is to investigate the relationship between emotional intelligence and romantic relationship satisfaction among university students. Forms used for people's emotional intelligence Schutte Emotional Intelligence Scale, for romantic relationship satisfaction Hendrick Relationship Satisfaction Scale, for demographic variable Personal Info Form. 546 university student joined to research. 274 of them in Çukurova University; 272 of them in Mersin University; 282 of them at 4th grade and 264 of them at the 3rd grade. All of them filled the Schutte Emotional Intelligence Scale and Personal Info Form. 410 students who have romantic relationship filled the Hendrick relationship satisfaction scale; 261 of them women and 149 of them are men. The age range of the participants is 20 to 28. Data were analyzed by pearson correlation, simple linear regression analysis, Mann Whitney U. test and Kruskal Wallis H. test. Results showed that emotional intelligence is predicting romantic satisfaction. Emotional intelligence and romantic satisfaction is not different in gender. There is little positive and meaningful relationship in emotional intelligence, romantic satisfaction and age. Emotional intelligence of

Özet

Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin duygusal zekâ düzeylerine göre yaşadıkları romantik ilişkilerdeki ilişki doyumlarını incelemektir. Araştırmaya katılan bireylerin duygusal zekâ düzeylerini belirlemek için Gözden Geçirilmiş Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği; romantik ilişki doyumlarını belirlemek için Hendrick İlişki Doyum Ölçeği; demografik özelliklerini belirlemek için de Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırmaya 546 üniversite öğrencisi katılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin tamamı Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği'ni ve Kişisel Bilgi Formu'nu doldurmuştur. Hendrick İlişki Doyumu Ölçeği'ni romantik ilişkisi olan 410 kişi doldurmuştur; bunların 261'i kadın, 149'u da erkektir. Katılımcıların yaş ranjı 20 ile 28'dir. Veriler pearson korelasyon, basit doğrusal regresyon analizi, Mann Whitney U. testi ve Kruskal Wallis H. testi ile çözümlenmiştir. Sonuçlar, duygusal zekânın romantik ilişki doyumunu yordadığını göstermektedir. Duygusal zekâ ve romantik ilişki doyumu cinsiyete göre farklılık göstermemektedir. Duygusal zekâ ve romantik ilişki doyumu ile yaş

¹ This study has been presented at 13. National PDR Congree, 7-9 September, Mersin University, Turkey.

² Doktora Öğrencisi, seydamavruk@gmail.com

³ Prof. Dr., Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri, PDR ABD, matıcı@cu.edu.tr

the people who have darlings is higher than those who doesn't. Romantic relationship satisfaction of people with high emotional intelligence is high too. Results showed that people with high emotional intelligence satisfy their partners' romantic relationship satisfaction better.

Keywords: Emotional intelligence; romantic relationship; romantic relationship satisfaction; university students; perception of relationship satisfaction.

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

Problem

İnsan hayatı birbirinden farklı bir çok dinamiği barındırır. İnsanlar hayatlarında bir çok amaç benimseyip kazanımlar elde ederler. Duygusal zeka insanların yaşamını genel olarak etkileyen önemli değişkenlerden biridir ve son yıllarda araştırmacıların ilgisini çekmiştir.

Bireylerin yaşamlarındaki en önemli gelişim görevlerinden biri, genç yetişkinlik döneminde kendi kimliğini başkalarının kimliği ile bütünleştirmeye hazır olabilmesidir (Erikson, 1953). Bu da ancak kişinin çevresindeki birey ya da bireylerle yakın ilişkiler kurabilmesiyle olur. Bireyin yaşamında mutlu olmasının ve kendini güvende hissedebilmesinin en önemli koşullarından biri, doyum alabileceği romantik ilişkiler kurabilmesidir. Kişinin karşı cinsten sevebileceği bir eş bulması ile onunla yakın ilişki kurabilmesi psikolojik iyi oluş açısından oldukça önemlidir (Erikson, 1968). Yakınlığın hissedilebilmesi, çiftler arasında karşılıklı anlayış ve duygusal bağlılık gerektirir (Sternberg, 1986). Dolayısıyla bireylerin duygusal zekâ düzeyi ilişkide son derece önemlidir (Goleman, 2009). Birey doyum alabildiği yakın ilişki yoluyla gelişimsel görevini yerine getirmekle birlikte mutlu evliliğe doğru tamamlayıcı adımlar da atmış olur (Sternberg, 1986). Bu tarz bir yakın ilişki yaşayan kişi kendini mutlu ve güvende hissedebilir. Romantik bir ilişki içinde olmak bireylerin kişisel huzuru açısından çok önemlidir (Dush ve Amato, 2005).

Bireyler yaşadıkları ilişki ile ilgili öznel değerlendirme yaptıklarında değerlendirme sonucunun olumlu olması bireyin ilişkiden doyum sağladığı, olumsuz olması ise doyum sağlamadığı anlamına gelir (Hendrick ve Hendrick 1989, 1995). Yaşanılan ilişkide bireylerin hissettikleri doyum yüksek ya da düşük olabilir. Bireylerin alacakları doyum pek çok değişken belirlemektedir. Bu değişkenlerden en önemlilerinden bir tanesi ise duygusal zekâ düzeyidir (Malouff, Schutte ve Thorsteinsson, 2014; Zeidner ve Kaluda, 2008).

Goleman'a (2009) göre çiftler arasındaki ilişki, bireylerin ikisinin de duygusal zekâ düzeyinden etkilenmektedir. Duygusal zekâ düzeyi yüksek olan bireylerin empati becerisi de yüksek olduğundan ilişkiyi yaşayan kişiler eşlerinin duygularıyla daha güçlü bir şekilde iletişime geçebilecektir. Dolayısıyla romantik birliktelik yaşayan kişilerin duygusal zekâ düzeyleri, ilişkilerini ve ilişkiden aldıkları doyumunu etkileyebilmektedir.

İnsanlar ergenlik döneminde kimlik oluşturma sürecini yaşarlar ve sonrasında genç yetişkinlik dönemine doğru ilerlerler. Bu dönemde kimlik gelişimi ve bu kimlik yoluyla yakın ilişkiler kurma son derece önemlidir. Bu tarz ilişkilerin bu dönem için en önemlisi karşı cins ile kurulan yakın ilişkilere ki bu dönemin adı yakınlığa karşı yalıtılmışlıktır. Bu dönemde birey yakın bir ilişki ile kendini mutlu hisseder ya da tersi durumda yalnızlık duyar. Bu ilişkilerde bireylerin elle tutulabilir

arasında düşük düzeyde pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki vardır. Sevgilisi olanların duygusal zekâ düzeyleri sevgilisi olmayanlara kıyasla daha yüksek olduğu bulunmuştur. Duygusal zekâ düzeyi yüksek olan öğrencilerin romantik ilişki doyumları da yüksektir. Sonuçlar duygusal zekâ düzeyi yüksek olan öğrencilerin romantik ilişki doyumlarının da yüksek olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal zekâ; romantik ilişki; romantik ilişki doyumu; üniversite öğrencileri; ilişki doyumu algısı.

birleşmelere kendini bırakabilmesi, özveride bulunup gerektiği yerde ödün verebilmesi gerekmektedir. Kişi karşı cinsten sevebileceği bir eş ile yakın ilişki yaşayabilmelidir (Erikson, 1953, 1965, 1968).

Fromm'a (2007) göre aşk edilgen değil, etken bir duygudur. Kişi yaşadığı aşk ile kendi kişiliğini geliştireceği dinamik bir süreç yaşar. Gerçek aşkı yaşayan kişi duygularını aktif şekilde kullanır ve kontrol eder. Yaşadığı aşk duygusu dünyadaki bütün sevmelerinin temelini oluşturur. Maslow'a (1962) göre iki tür aşk vardır ve bunlardan biri eksiklik, yetersizlik aşkıdır. Bu aşk kişinin güvensizliğinden ve düşük düzeydeki duygusal ihtiyaçlarından kaynaklanırken; bir diğer aşk türü olan gerçek aşk ise daha yüksek düzeyde duygusal ihtiyaçlardan ve kişinin kendini gerçekleştirme arzusundan kaynaklanır. Romantik ilişkilerdeki aşk kavramı duygularla birebir bağlantılı bir olgudur. Dolayısıyla da romantik ilişkilerde duygusal zeka düzeyi önemli bir etkidir. Bracket, Warner ve Bosco'ya (2005) göre, çiftlerden en az birinin duygusal zekâ düzeyinin yüksek olması, onların daha olumlu ilişki kurmalarına yardımcı olmaktadır. Zeidner ve Kaluda (2008) ise duygusal zekâ düzeyinin romantik aşkı yordayan bir değişken olduğunu vurgulamaktadır.

İnsanlar yaşadıkları aşk ilişkilerinden doyum sağlamak isterler. Literatür incelendiğinde romantik ilişkiler ve romantik ilişki doyumu ile ilgili birçok araştırmaya rastlanmaktadır (Beştav, 2007; Butzer ve Kuiper, 2008; Demirtaş, 2010; Olderbak ve Figueredo, 2009; Sarı, 2008; Stackert ve Bursik, 2003; Yılmaz ve Kalkan 2010). Ülkemizi de kapsayan bir şekilde dünya genelindeki literatüre bakıldığında genelde duygusal zeka özelde ise duygusal zeka ile ilişkili olan empati, duygu farkındalığı, başkalarına güven ve onay bağımlılığı gibi değişkenlerin ele alındığı pek çok araştırmaya rastlanmaktadır (Altuntas ve Akyl, 2011; Babaoğlu, 2010; Birknerová, 2011; Cingisiz, 2010; Çıplak ve Atıcı, 2016; Çıplak, 2016a, 2016b; Deniz 2012; Dutoğlu ve Tuncer, 2008; Houser, 2009; Köksal, 2003; Lizeretti ve Rodríguez, 2011; Sümer, 2006; Üncü, 2007). Bununla birlikte kişinin duygusal zekâ düzeyine göre romantik ilişki doyumu arasındaki ilişkinin, kısıtlı sayıda çalışmada ele alındığı saptanmıştır (Malouff ve diğerleri, 2014; Pollock, Khaddouma, Huet-Cox, Fillauer ve Bolden, 2017; Zeidner ve Kaluda, 2008).

Bu araştırma duygusal zekâ ile romantik ilişki doyumu arasındaki ilişkinin, duygusal zekânın romantik ilişkilerdeki rolünün ne olduğunun ortaya çıkarılması açısından önem taşımaktadır. Araştırmanın genel amacı kapsamında romantik ilişki yaşayan üniversite öğrencilerinin duygusal zeka düzeyleri ile romantik ilişki doyumları arasındaki ilişkinin ne olduğu ortaya çıkarılmıştır. Bu genel amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

- Üniversite öğrencilerinin duygusal zekâ düzeyi nedir?
- Üniversite öğrencilerinin romantik ilişki doyum düzeyi nedir?
- Üniversite öğrencilerinde duygusal zekâ romantik ilişki doyumunun anlamlı bir yordayıcısı mıdır?
- Üniversite öğrencilerinin duygusal zekâ ve romantik ilişki doyumları cinsiyet, yaş, yaşamın çoğunun geçtiği yer, sevgilisi olup olmama durumu, birliktelik süresi ve beraber geçirilen zamana göre anlamlı düzeyde farklılaşmakta mıdır?

YÖNTEM

Bu araştırma nicel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı ilişkisel tarama modelinde betimsel bir çalışmadır. Çalışmanın bağımsız değişkeni duygusal zeka, bağımlı değişkeni ise romantik ilişki doyumudur.

Çalışma Grubu

Araştırmaya toplam 546 lisans öğrencisi katılmıştır. Bu kişilerin 274'ü (%50.1) Çukurova Üniversitesi'ne, 272'si (%49.9) de Mersin Üniversitesi'ne okumaktadır. Katılımcıların 440'ı (%80.6) eğitim fakültesinde, 52'si (%9.5) mimarlık-mühendislik fakültesinde, 26'si (%4.8) iktisadi ve idari

bilimler fakültesinde, 5'i (%0.9) konservatuarda, 3'ü (%0.5) ziraat fakültesinde öğrencidir. Hangi fakültede okuduğunu belirtmemiş olan 20 (%3.7) kişi mevcuttur. Araştırmaya katılanların 282 (%51.6) kişisi dördüncü sınıf, 264 (%48.4) kişisi üçüncü sınıf öğrencisidir; 342'si (%62.7) kadın, 203'ü (%37.2) erkektir ve katılımcılardan bir kişi cinsiyetinin ne olduğunu kişisel bilgi formunda belirtmemiştir. Katılımcıların yaşları 20 ile 28 ranjındadır. 546 kişinin tamamı Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği'ni yanıtlamıştır. Hendrick İlişki Doyum Ölçeği'ni ise romantik ilişkisi olan 410 lisans öğrencisi (%64'ü kadın, %36'sı erkek) doldurmuştur.

Veri Toplama Araçları ve Verilerin Toplanması

Araştırmaya katılan bireylerin duygusal zekâ düzeylerini belirlemek için Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği, romantik ilişki doyumlarını belirlemek için Hendrick İlişki Doyum Ölçeği, demografik değişkenler için Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Ölçekler katılımcılara tek oturumda uygulanmıştır. Ölçeklerin ve formun cevaplanması yaklaşık olarak bir saat sürmüştür.

Kişisel Bilgi Formu araştırmacı tarafından geliştirilmiştir. Formda katılımcıların cinsiyetlerine, yaşlarına, sınıf düzeylerine, yaşamlarının çoğunun geçtiği yere, sevgilisi olup olmadığına, varsa ne kadar süre birlikte olduklarına ve haftanın kaç günü, günün kaç saati birlikte vakit geçirdiklerine dair maddeler vardır.

Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği, Schutte ve diğerleri (1998) tarafından geliştirilmiştir. Austin, Saklofske, Huang ve McKenney (2004) tarafından 41 madde halinde yeniden düzenlenmiştir. Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği, Tatar, Tok ve Saltukoğlu tarafından (2011) tarafından Türkçe'ye uyarlanan bir ölçektir. Ölçek 5 basamaklı Likert tipi bir ölçektir. Ölçekte Duyguların Kullanımı, Duyguların Değerlendirilmesi ve İyimserlik/Ruh Halinin Düzenlenmesi olmak üzere üç alt faktör vardır. Ölçeğin puan aralığı 41 ile 205'tir.

Ölçeğin Türkçe Formunun açıklayıcı faktör analiz sonucu incelendiğinde üç faktörün varyansı açıklama yüzdesinin %32.14 olduğu saptanmıştır. Ölçeğin Cronbach-Alpha iç tutarlık katsayısı .82 olarak tespit edilmiştir. Yapılan çalışmada ölçeğin üç faktörünün iç tutarlık katsayılarının .75, .39 ve .76 olduğu görülmüştür. Ölçeğin Cronbach-Alpha iki yarım test güvenilirlikleri, birinci ve ikinci yarı için sırasıyla .69 ve .71 olarak saptanmıştır. Alt faktörlerde Cronbach-Alpha iç tutarlık katsayıları birinci ve ikinci yarı için sırasıyla Duyguların Kullanımı faktörü için .15 ve .17; Duyguların Değerlendirilmesi faktörü için .66 ve .54'tür. Ancak İyimserlik/Ruh Halinin Düzenlenmesi faktörünün birinci ve ikinci yarı için Cronbach-Alpha iç tutarlık katsayılarının .72 ve .43 olduğu saptanmıştır. Ölçeğin test-tekrar test güvenilirlik katsayısı ölçek toplam puanı için sırasıyla .49 ve .56'dır. Alt faktörlerin test-tekrar test güvenilirlik katsayıları sırasıyla İyimserlik/Ruh Halinin Düzenlenmesi faktörü için .44 ve .52; Duyguların Kullanımı faktörü için .49 ve .37 ve Duyguların Değerlendirilmesi faktörü için de .43 ve .41 olarak belirlenmiştir. Faktörlerin ve genel toplam puanın test-tekrar test güvenilirlik katsayılarının birbirleri ile uyumlu olduğu anlaşılmaktadır.

İlişki Doyum Ölçeği, Hendrick ve Hendrick (1988) tarafından, romantik ilişkilerde ilişki doyumunu ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Yedi maddelik 7 basamaklı Likert tipi bir ölçektir. Türkçe uyarlaması Curun (2001) tarafından romantik ilişki yaşayan 140 üniversite öğrencisi ile yapılmıştır. Faktör analizi sonucunda ölçeğin tek bir faktör altında toplandığı bulunmuştur. Ölçeğin iç tutarlık katsayısı .86'dır. Puan aralığı 7 ile 49'dur.

Verilerin Analizi

Toplanan veriler öncelikle sayısallaştırılmış ve ardından dijital ortama aktarılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 20.0 paket programı kullanılmıştır. Veriler pearson korelasyon, basit doğrusal regresyon analizleri ile analiz edilmiş ayrıca dağılımların normal olmadığı veriler için de parametrik olmayan istatistiksel yöntemlerden Mann Whitney U. testi ve Kruskal Wallis H. testi kullanılmıştır.

Bulgular

Bu bölümde üniversite öğrencilerinin duygusal zekâ düzeyi, romantik ilişki doyum düzeyi, duygusal zekâ düzeyi ile romantik ilişki doyum arasındaki ilişki, duygusal zekâ ve romantik ilişki doyumunun bazı değişkenlerle ilişkisine yönelik bulgulara yer verilmiştir.

Duygusal Zekâ ve Romantik İlişki Doyumu

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin Duygusal Zekâ Ölçeği'nden ve İlişki Doyum Ölçeği'nden almış oldukları puanların ortalamaları ve standart sapmaları belirlenmiş ve Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1.

Duygusal Zekâ ve İlişki Doyumu Puanlarına Yönelik Betimsel Değerler

	N	En düşük	En yüksek	\bar{X}	S
Duygusal Zekâ Puanı	546	106	201	156,63	17,02
İlişki Doyumu Puanı	410	19	49	38,2	7,16

Tablo 1'e göre katılımcıların duygusal zeka puan ortalamaları 156.63, ilişki doyum puan ortalamaları 38.2'dir. Standart sapma değerlerinin sırasıyla 17.02 ile 7.16 olduğu görülmektedir.

Üniversite öğrencilerinin duygusal zekâ düzeyleri ile ilişki doyum düzeyleri arasındaki ilişki regresyon analizi ile incelenmiş ve ilgili bulgular Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2.

Duygusal Zekânın İlişki Doyumunu Yordamasına İlişkin Regresyon Analizi Sonuçları

	R	R ²	F	sd	p
Duygusal Zekâ	.49	.24	125.84	1	.00

Tablo 2 incelendiğinde duygusal zekânın, romantik ilişki doyumunun anlamlı bir yordayıcısı olduğu görülmektedir ($p < .01$). Romantik ilişki doyumuna ilişkin toplam varyansın %24'ünün duygusal zeka düzeyi ile açıklandığını söylenebilir.

Cinsiyet

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin Duygusal Zekâ Ölçeği ve romantik ilişki yaşayan öğrencilerin İlişki Doyum Ölçeği'nden aldıkları puanların cinsiyete göre farklılaşp farklılaşmadığına Mann Whitney U-testi ile bakılmış ve sonuçlar Tablo 3'te sunulmuştur. Tablo 3 incelendiğinde kadınların duygusal zekâ puanlarının erkeklerin puanlarından daha yüksek olduğu fakat bu farkın istatistiksel olarak anlamlı düzeyde olmadığı görülmektedir ($p > .05$). Ayrıca erkeklerin ilişki doyum puanlarının kadınlara kıyasla daha yüksek olduğu fakat bu farkın da istatistiksel olarak anlamlı düzeyde olmadığı görülmektedir ($p > .05$).

Tablo 3.

Duygusal Zekâ ve İlişki Doyumu Puanlarının Cinsiyete Göre Mann Whitney U-testi Sonuçları

	Cinsiyet	N	\bar{X}	S	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Duygusal Zekâ Puanı	Kadın	342	157.25	16.01	276.84	94679.5	33399.5	.45
	Erkek	203	155.7	18.56	266.52	54105.5		
İlişki Doyumu Puanı	Kadın	261	38.03	6.94	201.52	52595.5	18404.5	.42
	Erkek	148	38.43	7.53	211.15	31249.5		

Yaş

Üniversite öğrencilerinin Duygusal Zekâ Ölçeği'nden ve romantik ilişki yaşayanların İlişki Doyum Ölçeği'nden aldıkları puanların yaş ile arasındaki korelasyon incelenmiştir. Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin duygusal zekâ düzeyleri ile yaşları arasında düşük düzeyde pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır ($r=.11$, $p<.01$). Ayrıca ilişki doyum düzeyleri ile yaşları arasında düşük düzeyde pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu ortaya çıkmıştır ($r=.14$, $p<.01$).

Yaşamın Çoğunun Geçtiği Yer

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin Duygusal Zekâ Ölçeği'nden ve romantik ilişki yaşayanların İlişki Doyum Ölçeği'nden aldıkları puanların yaşamlarının çoğunun geçtiği yere göre farklılaşp farklılaşmadığı Kruskal Wallis H-testi ile incelenmiş ve sonuçlar Tablo 4'te sunulmuştur. Tablo 4 incelendiğinde araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin Duygusal Zekâ Ölçeği'nden aldıkları puanların, yaşamlarının çoğunun geçtiği yere göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı görülmektedir ($\chi^2 = 12.0$, $p<.05$). İlişki doyumu ile ilgili yapılan analiz incelendiğinde ise araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin İlişki Doyum Ölçeği'nden aldıkları puanların, yaşamlarının çoğunun geçtiği yere göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı görülmektedir ($\chi^2 = 2.42$; $p>.05$).

Tablo 4.

Duygusal Zekâ ve İlişki Doyumu Puanlarının, Yaşamın Çoğunun Geçtiği Yere Göre Kruskal Wallis H-Testi Sonucu

	Yaşamın Çoğunun Geçtiği Yer	N	\bar{X}	S	N	Sıra Ortalaması	sd	χ^2	p	Anlamlı Fark
Duygusal Zekâ Puanı	Metropol	81	165.13	14.24	81	318.12				Metropol/Şehir
	Şehir	379	159.77	16.4	379	272.21	2	12.01	.00*	Metropol/Kasaba/Köy
	Kasaba/Köy	85	156.79	17.06	85	233.53				Şehir-Kasaba/Köy
İlişki Doyumu Puanı	Metropol	69	37.71	6.98	69	193.67				
	Şehir	283	38.52	7.14	282	211.04	2	2.425	.3	—
	Kasaba/Köy	58	37.12	7.5	58	189.1				

* $p<.05$

Sevgilisi Olup Olmama Durumu

Katılımcıların Duygusal Zekâ Ölçeği'nden aldıkları puanların sevgilisi olup olmama durumuna göre farklılaşp farklılaşmadığı Mann Whitney U-testi ile incelenmiş ve sonuçlar Tablo 5'te verilmiştir. Tablo 5 incelendiğinde sevgilisi olanların duygusal zekâ puanlarının sevgilisi olmayanların puanlarından daha yüksek olduğu ve bu farkın anlamlı olduğu görülmektedir ($p<.05$).

Tablo 5.

Duygusal Zekâ Puanlarının Sevgilisi Olup Olmama Durumuna Göre Mann Whitney U-testi Sonuçları

	Sevgili Durumu	N	\bar{X}	S	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Duygusal Zekâ Puanı	Sevgilisi Var	410	160.29	16.29	309.78	127010		
	Sevgilisi Yok	136	145.63	14.23	164.13	22321	13005	.00

Birliktelik Süresi

Katılımcılardan romantik ilişki yaşayanların duygusal zekâ puanlarının ve ilişki doyum puanlarının birliktelik süresine göre farklılaşp farklılaşmadığı Kruskal Wallis H-testi ile incelenmiş ve sonuçlar Tablo 6'da sunulmuştur. Tablo 6 incelendiğinde araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinden romantik ilişki yaşayanların Duygusal Zekâ Ölçeği'nden aldıkları puanların,

birliktelik süresine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı anlaşılmaktadır ($\chi^2= 6.18, p>.05$). Yine aynı şekilde bu kişilerin ilişki doyumu ölçeğinden aldıkları puanların da birliktelik süresine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı anlaşılmaktadır ($\chi^2 = 11.99, p>.05$).

Tablo 6.

Romantik İlişki Yaşayanların Duygusal Zekâ ve İlişki Doyumu Puanlarının Birliktelik Süresine Göre Kruskal Wallis H-Testi Sonucu

	Birliktelik Süresi	N	Sıra Ortalaması	sd	X ²	P
Duygusal Zekâ Puanı	1-12 ay	105	184.56	6	6.18	.4
	13-24 ay	81	209.25			
	25-36 ay	87	214.18			
	37-48 ay	73	223.3			
	49-60 ay	36	195.83			
	61-72 ay	15	186.13			
	73-(+) ay	11	211.86			
İlişki Doyumu Puanı	1-12 ay	105	208.51	6	11.99	.06
	13-24 ay	81	193.19			
	25-36 ay	87	187.59			
	37-48 ay	73	226.86			
	49-60 ay	36	177.63			
	61-72 ay	15	247.53			
	73-(+) ay	11	264.23			

Berber Geçirilen Zaman

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinden romantik ilişki yaşayanların Duygusal Zekâ Ölçeği'nden ve İlişki Doyumu Ölçeği'nden aldıkları puanların bir haftada beraber geçirilen gün sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığı Kruskal Wallis H-testi ile incelenmiş ve sonuçlar Tablo 7'de sunulmuştur. Tablo 7 incelendiğinde araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinden romantik ilişki yaşayanların duygusal zekâ ölçeğinden aldıkları puanların, bir haftada beraber geçirilen gün sayısına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı anlaşılmaktadır ($\chi^2=4.34, p>.05$). Aynı zamanda araştırmaya katılanlardan romantik ilişki yaşayanların İlişki Doyumu Ölçeği'nden aldıkları puanların da bir haftada beraber geçirilen gün sayısına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı anlaşılmaktadır ($\chi^2=10.4, p>.05$).

Tablo 7

Romantik İlişki Yaşayanların Duygusal Zekâ ve İlişki Doyumu Puanlarının, Bir Haftada Beraber Geçirilen Gün Sayısına Göre Kruskal Wallis H-Testi Sonucu

	Berber Geçirilen Vakit Hafta/Gün	N	Sıra Ortalaması	sd	X ²	P
Duygusal Zekâ Puanı	1 gün	11	148.91	6	4.34	.63
	2 gün	43	165.44			
	3 gün	70	190.87			
	4 gün	89	196.66			
	5 gün	59	196.96			
	6 gün	29	184.38			
	7 gün	74	188.06			

İlişki Doyumu Puanı	1 gün	11	178.86			
	2 gün	43	158.15			
	3 gün	70	184.91			
	4 gün	89	194.15	6	10.407	.1
	5 gün	59	187.03			
	6 gün	29	158.12			
	7 gün	74	214.72			

Katılımcılardan romantik ilişki yaşayanların Duygusal Zekâ Ölçeği'nden ve İlişki Doyum Ölçeği'nden aldıkları puanların bir günde beraber geçirilen saate göre farklılaşıp farklılaşmadığı Kruskal Wallis H-testi ile incelenmiş ve sonuçlar Tablo 8'de sunulmuştur. Tablo 8 incelendiğinde araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinden romantik ilişki yaşayanların duygusal zekâ ölçeğinden aldıkları puanların, bir günde geçirilen saate göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı anlaşılmaktadır ($\chi^2 = 8.53, p > .05$).

Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinden romantik ilişki yaşayanların ilişki doyum ölçeğinden aldıkları puanların bir günde geçirilen saate göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı, bir günde 1-2 saat geçirenlerin puanlarının, 5-6 saat ve 7-12 geçirenlere göre anlamlı bir şekilde daha düşük olduğu görülmektedir ($\chi^2 = 11.19, p < .05$).

Tablo 8.

Romantik İlişki Yaşayanların Duygusal Zekâ ve İlişki Doyumu Puanlarının, Bir Günde Beraber Geçirilen Saate Göre Kruskal Wallis H-Testi Sonucu

	Beraber Geçirilen Vakit Gün/Saat	N	Sıra Ortalaması	sd	X ²	p	Anlamlı Fark
Duygusal Zekâ Puanı	1-2 saat	52	150.67				
	3-4 saat	125	181.43				
	5-6 saat	93	194.41	4	8.53	.07	—
	7-12 saat	90	198.68				
	13 - + saat	7	150.43				
İlişki Doyumu Puanı	1-2 saat	52	147.66				
	3-4 saat	125	182.61				
	5-6 saat	93	186.18	4	11.19	.02*	1-2 saat / 5-6 saat
	7-12 saat	90	199.11				1-2 saat / 7-12 saat
	13 - + saat	7	255.5				

*p<.05

Tartışma ve Yorum

Araştırmanın amacı duygusal zeka ile romantik ilişki doyumu arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bu genel amaç doğrultusunda duygusal zeka ve romantik ilişki doyumu arasındaki dinamikler, ayrıca teker teker olmak üzere duygusal zeka ve romantik ilişki doyumu ile demografik değişkenler (cinsiyet, yaş, yaşamın çoğunun geçtiği yer, sevgilisi olup olmama durumu, birliktelik süresi, bir günde beraber geçirilen zaman) arasındaki ilişkilerin ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Bu bölümde, üniversite öğrencilerinin duygusal zekâ düzeyleri ile romantik ilişki doyumları ve bunların farklı demografik değişkenler ile arasındaki ilişkiye yönelik elde edilen bulgular tartışılmış ve yorumlanmıştır.

Araştırmanın amaçlarından biri olan duygusal zekâ ve romantik ilişki doyumu arasındaki ilişkilerin ortaya çıkarılmasına yönelik yapılan analizler sonucunda elde edilen regresyon değerleri duygusal zekânın, romantik ilişki doyumunun anlamlı bir yordayıcısı olduğunu göstermiştir. Duygusal zekâsı yüksek olan kişilerin romantik ilişki doyumları da yüksektir. Benzer şekilde Zeidner

ve Kaluda'ya (2008) göre duygusal zekâ romantik aşkı yordamaktadır. Üncü'nün (2007) ve Cingisiz'in (2010) araştırmasında ortaya koyduğu evlilik doyumu ile duygusal zekâ arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu bulgusu da bu sonucu desteklemektedir.

Duygusal zekânın cinsiyet ile ilişkisine yönelik bulgular incelendiğinde, kadınlar ile erkekler arasında anlamlı bir farklılık olmadığı belirlenmiştir. Benzer şekilde Akbaş (2006) ve Girgin (2009) araştırmalarında cinsiyete göre duygusal zekâ düzeyi arasında anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Yapılan bazı araştırmalarda bu bulgunun tersi sonuçlara ulaşılmıştır. İkiz ve Totan (2012), duygusal zekânın cinsiyete göre farklılaştığı sonucuna ulaşmıştır. Benzer şekilde kadınların duygusal zekâ düzeyinin erkeklere göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılan araştırmalar da mevcuttur (Bracket ve diğerleri, 2005; Cingisiz, 2010; Göçet, 2006; Houser, 2009). Duygusal zekâ bileşenleri kişinin cinsiyetine göre değil, kişinin erken çocukluk yaşantıları ile birlikte ileriki dönemdeki kendini ve duygularını farkedebilme becerilerine göre değerlendirildiği için bu anlamda cinsiyetler arasında bir farklılık ortaya çıkmamış olabilir.

Romantik ilişki doyumunun cinsiyet ile ilişkisine yönelik bulgular incelendiğinde kadınlar ile erkekler arasında anlamlı bir farklılık olmadığı belirlenmiştir. Duygusal zekâ cinsiyete göre değişmediği gibi, romantik ilişki doyumu da cinsiyete göre değişmemektedir. Bu anlamda bulgular birbirini desteklemektedir. İlişki doyumu her iki cinsiyet için de duygusal zekâ, empatik beceriler vb. öğelerden etkilenebilir. Dolayısıyla bu araştırmaya göre kadınlar erkeklerden daha çok ya da erkekler kadınlardan daha çok doyum alıyordur diye bir çıkarımda bulunulamamaktadır. Benzer şekilde Beştav (2007) ve Cingisiz'e (2010) göre ilişki doyumu/evlilik doyumu ve cinsiyete göre değişmemektedir. Bu bulguyu desteklemeyen bazı araştırma sonuçları da mevcuttur. Örneğin Houser'e (2009) göre kadınların evlilik doyumları erkeklerin evlilik doyumlarından daha fazladır.

Duygusal zekânın yaş ile korelasyonuna yönelik analiz sonuçları incelenmiştir ve duygusal zekâ düzeyi ile yaş arasında düşük düzeyde pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır. Yaş yükseldikçe duygusal zekâ düzeyi de yükselmektedir. Akbaş (2006) da araştırmasında bu bulgu ile tutarlı sonuçlar elde etmiştir.

Romantik ilişki doyumunun yaş ile korelasyonuna yönelik analiz sonuçlarına göre, romantik ilişki doyumu ile yaş arasında düşük düzeyde pozitif ve anlamlı bir ilişki vardır. Yaş yükseldikçe romantik ilişki doyumunun düzeyi de yükselmektedir. Bu bulgular, kişinin yaşı ilerledikçe daha çok deneyim yaşaması, duygusal zekâ ve iletişim becerini değişik ilişkiler içinde daha fazla test edebilme imkânı bulup geliştirebilmesi ve yaşantı zenginliğinin küçük yaşlara kıyasla daha fazla olması ve bu deneyimlerin, ilikiye olumlu yansması ile açıklanabilir. Duygusal beceriler, sözel ve matematiksel yetenekler gibi yaş, deneyim ve öğrenmeler aracılığıyla gelişebilmektedir (Bar-On, Brown ve Kirkaldy, 2000; Derksen, Kramer ve Katzko, 2002; Hemmati, Mills ve Kroner, 2004; Mayer, Caruso ve Salovey, 2000, 2004). Kişinin yaşı ilerledikçe duygusal zeka becerilerinin de gelişmesi söz konusudur. İlişki doyumunun da duygusal zeka becerilerinden büyük ölçüde etkilendiğini söyleyebiliriz. Dolayısıyla yaş ilerledikçe kişinin duygularını daha başarılı bir şekilde yöneterek yaşadığı ilişkiden daha fazla doyum alabilmesi mümkün olduğunu ifade edebiliriz.

Yaşamının çoğu metropolde geçenlerin duygusal zekâ düzeyi, yaşamının çoğu şehirde ve kasaba/köyde geçenlere kıyasla anlamlı olarak daha yüksektir. Çocukluğu şehirde geçenlerin duygusal zekâ düzeyi ise kasaba/köyde geçenlere kıyasla anlamlı olarak daha yüksektir. Kişinin yaşamının çoğunun metropolde geçmesi, şehirde ya da kasaba/köyde geçmesine göre daha fazla yaşantı ve uyarıcı zenginliği yaratacağından, kişi kendini ve duygusal zekâ becerilerini test edip geliştirebileceği ilişki örüntülerine daha fazla sahip olacaktır. Yani metropolde yaşayan bir kişi şehirde ve kasaba/köyde yaşayan kişilere göre; şehirde yaşayan kişiler ise kasaba/köyde yaşayan kişilere göre daha fazla ilişki türü içine girebileceğinden daha yüksek duygusal zekâ becerilerine sahip olabilirler.

Romantik ilişki doyumu açısından metropol, şehir ve kasaba/köyde yaşama durumuna göre anlamlı bir farklılık ortaya çıkmadığı görülmektedir. Bu bulgu Beştav'ın (2007) araştırma bulguları ile desteklenmektedir. Benzer ortamlarda bulunan kişiler birbirine yakın duygusal zekâ düzeyine sahip olabilmektedirler. Yine aynı şekilde, kişi eşini kendi çevresinden seçer ve dolayısıyla duygusal zekâ seviyeleri birbirine çok yakın kişiler romantik ilişki yaşayabilmektedirler.

Araştırmaya katılan kişilerin duygusal zekâ düzeyleri ile sevgilisi olup olmama durumlarının ilişkisine yönelik analiz sonuçları incelendiğinde, sevgilisi olanların duygusal zekâ düzeyinin, sevgilisi olmayanlara kıyasla anlamlı olarak daha yüksek olduğu görülmektedir. Duygusal zekâ düzeyi yüksek olan kişiler ilişkileri başlatma ve sürdürme konusunda başarılıdırlar. Bu anlamda duygusal zekâ düzeyi yüksek olan kişiler yakın ilişki kurmakta zorlanmazken, duygusal zekâ düzeyi düşük olan kişiler bu konuda zorlanabilmektedirler.

Duygusal zekâ ile yaşanan romantik ilişkinin süresi arasındaki ilişkinin ortaya çıkarılması için yapılan analiz sonuçlarına göre, duygusal zekâ ve romantik ilişki doyumu düzeyinin birliktelik süresine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı görülmektedir. Araştırmaya, değişik birliktelik süresine sahip olan katılımcılar katılmıştır. Bu katılımcılar arasında ilişkisi yeni başlayanlar olduğu gibi, ilerleyen ilişkiye sahip olanlar da vardır. Yaşanan bir ilişkinin daha ne kadar devam edeceğine dair herhangi bir tahmin yapılamamaktadır. Duygusal zekâ düzeyi yüksek olan bir kişinin henüz başlamış olduğu bir ilişkiyi yıllarca sürdürebilmesi mümkün olduğu gibi, eğer duygusal zekâ düzeyi düşük olan bir eşe sahipse bu ilişkiden doyum alamayıp kısa sürede sonlandırabilmesi de mümkündür.

Duygusal zekâ düzeyi ve romantik ilişki doyumu puanlarının beraber geçirilen gün sayısına göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı görülmektedir. Duygusal zekâ düzeyinin bir günde beraber geçirilen saate göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı görülmektedir. Duygusal zekâ bileşenleri kişinin eşi ile beraber geçirdiği zamana göre değil, kişinin erken çocukluk yaşantıları ile birlikte ileriki dönemdeki kendini ve duygularını farkedebilme becerilerine göre oluştuğu için bu anlamda beraber geçirilen zamana göre bir farklılık ortaya çıkmamış olabilir. Duygusal zekâ beraber geçirilen zamana göre değişmediği gibi, romantik ilişki doyumu da buna göre değişmemektedir. Bu anlamda bulgular birbirini desteklemektedir.

Günde bir-iki saat görüşenlerin romantik ilişki doyumu, günde beş-altı saat ve yedi-on iki saat görüşenlere kıyasla anlamlı bir şekilde daha düşüktür. Bir gün içinde eşler değişik yaşam sorumlulukları ve kedileri ile ilgili özel işlerle uğraşmak için de vakit ayırabildiklerinde, günlerini tamamen eşlerine değil de diğer işere de ayırdıklarında romantik ilişki doyumu artabilir. Gün içinde kısa bir zaman diliminde değil, beş ile on iki saat arasında değişen süre zarfında beraber olmak ilişki doyumuna olumlu katkıda bulunmaktadır.

Öneriler

Romantik ilişkiler özellikle üniversite döneminde öğrencilerin hayatında önemli bir yer tutmaktadır. Duygusal zekâ ise kişinin hayatı boyunca önemli olan bir unsurdur. Genç yetişkinlik döneminde gelişim görevlerinden biri olan romantik ilişkileri başlatma ve sürdürme özelliklerinin geliştirilebilmesi için, üniversitelerde bu özelliği geliştirecek çalışmalara ve etkinliklere yer verilmelidir. Bunun için üniversitelerin psikolojik danışma birimlerinde duygusal zekâyı artırıcı grup danışması çalışmaları yapılabilir.

Duygusal zekâ ve romantik ilişkiler ile ilgili ileride yapılacak olan çalışmalarda, romantik ilişkiyi etkileyen diğer etmenler saptanıp, duygusal zekâ ile ilişkisi açısından değerlendirilebilir. Duygusal zekânın romantik ilişkiye ve karşıdaki kişinin duygu ve düşüncelerini algılamaya nasıl bir etkisi olduğu deneysel olarak da araştırılabilir. Ayrıca bu değişkenlerle ilgili araştırmaların daha geniş bölgelerde, daha büyük örneklem gruplarıyla yapılmasının geliştirici olduğu düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Akbaş, E. (2006). *İstanbul İli Fatih ilçesindeki ilköğretim okulu öğretmenlerinin duygusal zekâ düzeylerinin belirlenmesi*. Yüksek lisans tezi, Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Altuntaş, S., & Akyıl, R. (2011). Relationship between emotional intelligence and leadership behavior of Turkish male nursing students. *Health MED*, 5(6), 2097-2104.
- Austin E. J., Saklofske D. H., Huang S. H. S., & McKenney D. (2004). Measurement of trait emotional intelligence: Testing and cross-validating a modified version of Schutte et al.'s (1998) measure. *Personality and Individual Differences*, 36(3), 555-62.
View Article: DOI: [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(03\)00114-4](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(03)00114-4)
- Babaoğlu, E. (2010). Okul yöneticilerinde duygusal zekâ. *Abi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 119-136. <http://dergipark.gov.tr/aeukefd/issue/1410/16897>
- Bar-On, R., Brown, J. M., & Kirkcaldy, B. D. (2000). Thome EP. Emotional expression and implications for occupational stress; an application of the Emotional Quotient Inventory. *Personality and Individual Differences*, 28(6), 1107-18.
View Article: DOI: [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(99\)00160-9](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(99)00160-9)
- Beştay, G. F. (2007). *Romantik ilişki doyumu ile cinsiyet, bağlanma stilleri, rasyonel olmayan inançlar ve aşka ilişkin tutumlar arasındaki ilişkilerin incelenmesi*. Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Birknerová, Z. (2011). Social and emotional intelligence in school environment. *Asian Social Science*. 7(10), 241-248.
View Article: DOI: <https://doi.org/10.5539/ass.v7n10p241>
- Brackett, M. A., Warner, R. M., & Bosco, J. S. (2005). Emotional intelligence and relationship quality among couples. *Personal Relationships*, 12, 197-212.
View Article: DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1350-4126.2005.00111.x>
- Butzer, B., & Kuiper, N. A. (2008). Humor use in romantic relationships: The effects of relationship satisfaction and pleasant versus conflict situations. *The Journal of Psychology*, 142(3), 245-260.
View Article: DOI: <https://doi.org/10.3200/JRLP.142.3.245-260>
- Cingisiz, N. (2010). *Ortaöğretim okullarında görev yapan öğretmenlerin duygusal zekâları ile evlilik doyumları arasındaki ilişki*. Yüksek lisans tezi, Gaziantep Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
- Curun, F. (2001). *The Effects of sexism and sex role orientation on romantic relationship satisfaction*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Çıplak, E & Atıcı, Meral. (2016). Grupla psikolojik danışmada şiir kullanımının üniversite öğrencilerinin empati ve duygu farkındalığı düzeylerine etkisi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 6(45), 115-127.
- Çıplak, E. (2016a). Grupla psikolojik danışmada şiir kullanımının üniversite öğrencilerinin başkalarına güven düzeylerine etkisi. *Turkish Studies*, 11(9), 193-208.
View Article: DOI: <https://doi.org/10.7827/TurkishStudies.9568>
- Çıplak, E. (2016b). Grupla psikolojik danışmada şiir kullanımının üniversite öğrencilerinin onay bağımlılık düzeylerine etkisi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(17), 230-242.
- Demirtaş, S. Ç. (2010). *The role of gender, relationship status, romantic relationship satisfaction and commitment to career choices in the components of subjective well-being among senior university students*. Yüksek lisans tezi, Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Deniz, M. (2012). Duygusal zekâ boyutları ile liderlik uygulamaları arasındaki ilişki: Sağlık sektörü yöneticileri üzerine bir araştırma. *e-Journal of New World Sciences Academy NWSA-Social Sciences*, 7(2), 45-66.
- Derksen, J., Kramer, I., & Katzko, M. (2002). Does a self report measure for emotional intelligence assess something different than general intelligence. *Personality and Individual Differences*, 32(1), 37-48.
View Article: DOI: [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(01\)00004-6](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(01)00004-6)
- Dush, C. M. K., & Amato, P. R. (2005). Consequences of relationship status and quality for subjective well-being. *Journal of Social and Personal Relationships*, 22, 607-627.
View Article: DOI: <https://doi.org/10.1177/0265407505056438>
- Dutoğlu, G., & Tuncer, M. (2008). Aday öğretmenlerin eleştirel düşünme eğilimleri ile duygusal zekâ düzeyleri arasındaki ilişki. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1), 11-32.

- Erikson, E. H. (1953). *Growth and Crisis of the "Healthy Personality"* (Eds: C. Kluckhohn, H.A. Murray), *Personality in Nature, Society, and Culture*. New York: Alfred A. Knopf.
- Erikson, E. H. (1965). *Childhood and Society*. New York: W.W. Norton.
- Erikson, E. H. (1968). *Identity: Youth and Crisis*. New York: W.W. Norton.
- Fromm, E. (2007). *Sevme Sanatı*. İzmir: İlya Yayınevi.
- Girgin, G. (2009). Üniversite öğrencilerinde duygusal zekânın bazı değişkenler açısından incelenmesi. *KKTC Millî Eğitim Dergisi*, 3, 1-12.
- Goleman, D. (2009). *Duygusal Zekâ Neden IQ'dan Daha Önemlidir?* İstanbul: Varlık Yayınları.
- Göçet, E. (2006). *Üniversite öğrencilerinin duygusal zekâ düzeyleri ile stresle başa çıkma tutumları arasındaki ilişki*. Yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Hemmati, T., Mills, J. F., & Kroner, D. G. (2004). The validity of the Bar-On emotional intelligence quotient in an offender population. *Personality and Individual Differences*, 37(4), 695-706.
View Article: DOI: <https://doi.org/10.1016/j.paid.2003.10.003>
- Hendrick, C., Hendrick S. S., & Dicke, A. (1998). The Love Attitudes Scale: Short form. *Journal of Social and Personal Relationships*, 15, 147-159.
View Article: DOI: <https://doi.org/10.1177/0265407598152001>
- Hendrick, S., & Hendrick, C. (1989). Research on love: Does it measure up? *Journal of Personality and Social Psychology*, 56, 784-794.
View Article: DOI: <http://doi.org/10.1037/0022-3514.56.5.784>
- Hendrick, S., & Hendrick, C. (1995). Gender differences and similarities in sex and love. *Personal Relationships*, 2, 55-65.
View Article: DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.1995.tb00077.x>
- Houser, A. G. (2009). *Evlü bireylerin sahip oldukları iletişim çatışması türü, romantik kıskançlık ve duygusal zekâ düzeylerinin evlilik doyumları üzerine etkisi*. Doktora tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- İkiz, E., & Totan, T. (2012). Üniversite öğrencilerinde öz-duyarlık ve duygusal zekânın incelenmesi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14(1), 51-71.
- Köksal, A. (2003). *Ergenlerde duygusal zekâ ile karar verme stratejileri arasındaki ilişki*. Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Lizeretti, N. P., & Rodríguez, A. (2011). La inteligencia emocional en salud mental: Una revision. *Ansiedad y Estrés*, 17(2-3), 233-253.
- Malouff, J. M., Schutte N. S., & Thorsteinsson, E. B. (2014). Trait emotional intelligence and romantic relationship satisfaction: A meta-analysis. *The American Journal of Family Therapy*, 42, 53-66.
View Article: DOI: <http://dx.doi.org/10.1080/01926187.2012.748549>
- Maslow, A. H. (1962). *Towards a Psychology of Being*. Princeton: D. Van Nostrand Company.
- Mayer, J. D., Caruso, D. R., & Salovey, P. (2000). Emotional intelligence meets traditional standards for an intelligence. *Intelligence*, 27(4), 267-98.
View Article: DOI: [https://doi.org/10.1016/S0160-2896\(99\)00016-1](https://doi.org/10.1016/S0160-2896(99)00016-1)
- Mayer, J. D., Caruso, D. R., & Salovey, P. (2004). Emotional Intelligence: Theory, findings and implications. *Psychological Inquiry*, 15(3), 197-215.
View Article: DOI: http://dx.doi.org/10.1207/s15327965pli1503_02
- Olderbak, S., & Figueredo, A. J. (2009). Predicting romantic relationship satisfaction from life history strategy. *Personality and Individual Differences*, 46, 604-610.
View Article: DOI: <https://doi.org/10.1016/j.paid.2008.12.019>
- Pollock, B. E., Khaddouma, A., Huet-Cox, K., Fillauer, J. P., & Bolden, J. (2017). Emotional intelligence, relationship satisfaction, and the moderating effect of ADHD symptomatology. *Journal of Adult Development*, 24(1), 15-21.
View Article: DOI: <https://doi.org/10.1007/s10804-016-9242-9>
- Sarı, T. (2008). *Üniversite öğrencilerinde romantik ilişkilerle ilgili akılcı olmayan inançlar, bağlanma stilleri ve ilişki doyumu arasındaki ilişkiler*. Doktora tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Schutte, N. S., Malouff, J. M., Hall, L. E., Haggerty, D. J., Cooper, J. T., Golden, C. J., & Dornheim, L. (1998). Development and validation of a measure of emotional intelligence. *Personality and Individual Differences*, 25(2), 167-177.
View Article: DOI: [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(98\)00001-4](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(98)00001-4)

- Stackert, R. A., & Bursik, K. (2003). Why am I unsatisfied? Adult attachment style, gendered irrational relationship beliefs, and young adult romantic relationship satisfaction. *Personality and Individual Differences*, 34, 1419-1429.
View Article: DOI: [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(02\)00124-1](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(02)00124-1)
- Sternberg, R. J. (1986). A triangular theory of love. *Psychological Review*, 93(2), 119-135.
View Article: DOI: <http://dx.doi.org/10.1037/0033-295X.93.2.119>
- Sümer, M. (2006). *Yetişkinlerin bağlanma stillerinin duygusal zekâ, ilişkiye bağlılık, ilişkide algılanan tatmin ve bazı değişkenlere göre incelenmesi*. Yüksek lisans tezi, Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Tatar, A., Tok, S., & Saltukoğlu, G. (2011). Gözden geçirilmiş Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği'nin Türkçe'ye uyarlanması ve psikometrik özelliklerinin incelenmesi. *Klinik Psikiyatri Bülteni*, 21(4), 352-338.
View Article: DOI: <https://doi.org/10.5455/bcp.20110624015920>
- Üncü, S. (2007). *Duygusal zekâ ve evlilik doyumu ilişkisi*. Yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yılmaz, T., & Kalkan, M. (2010). Evlilik öncesi ilişki geliştirme programının ilişki doyumuna etkisi. *Kuram ve Uygulamalarda Eğitim Bilimleri*, 10(3), 1893-1920.
- Zeidner, M., & Kluda, I. (2008). Romantic love: What's emotional intelligence (EI) got to do with it? *Personality and Individual Differences*, 44, 1684-1695.
View Article: DOI: <https://doi.org/10.1016/j.paid.2008.01.018>

Extended English Summary

Purpose: People have different aims and achievements in life that involves many different dynamics. Emotional intelligence is one of the most important variables affecting people's lives and has caught researchers' attention in recent years.

One of the most important developmental tasks in individuals' life is the readiness to integrate their own identity with others' identity in their young adulthood (Erikson,1953). This could only happen when the person is able to establish close relationships with the individuals around him/her. One of the important resources for an individual to feel happy and safe in him/her life is being able to establish romantic relationships that could be satisfying (Erikson, 1968). A close relationship with the opposite gender is among the most important of these relationship types. Being able to establish a close relationship with a partner they love is extremely important for individuals' psychological health (Erikson, 1968). Mutual understanding and emotional commitment between couples are required to feel the intimacy (Sternberg, 1986). Therefore, emotional intelligence levels of individuals are very important in relationships (Goleman, 2009).

When individuals make subjective evaluations about their relationship, a positive evaluation means that they are satisfied with their relationship while a negative evaluation meaning they are not satisfied with their relationship (Hendrick and Hendrick, 1989, 1995). Satisfaction could be high or low in a relationship. Satisfaction of individuals can be affected by many variables and emotional intelligence is the most important one of those variables (Malouff, Schutte ve Thorsteinsson, 2014; Zeidner ve Kaluda, 2008).

According to Goleman (2009), the relationship between couples is affected by both of their level of emotional intelligence. Since the individuals with a high level of emotional intelligence have a high ability for empathy, they are able to communicate more strongly with their partner's emotions. Therefore, the emotional intelligence level of people who are in a romantic relationship can affect their relationships and their satisfaction of the relationship as well.

According to Fromm (2007), the feeling of love is not a passive, but an active sense. For Maslow (1962), there are two types of love: one of them is the love of deficiency and inadequacy.

This love is arised from the individual's insecurity and low emotional needs. The other type of love is the true love and this is arised from high emotional needs and the individual's desire for self-actualization. Concept of love in romantic relationships is directly related to the emotions. For this reason, emotional intelligence level of individuals is important. Accordingly Bracket, Warner and Bosco (2005) states that if at least one of the couple has a high emotional intelligence, they are more likely to have better relationships. Zeidner and Kaluda (2008) also point out that emotional intelligence predicts romantic love.

People desire to be satisfied with their love relationships. When the literature is reviewed, many studies on romantic relationships and romantic relationship satisfactions are encountered (Stackert and Bursik, 2003; Beştav, 2007; Sarı, 2008; Butzer and Kuiper, 2008; Olderbak and Figueredo, 2009; Demirtaş, 2010; Yılmaz and Kalkan 2010). In general, there are many studies dealing with emotional intelligence in our country and around the world. More specifically, there are also many studies dealing with variables such as trusting others and emotion awareness which are related to emotional intelligence (Altuntas ve Akyl, 2011; Babaoğlan, 2010; Birknerová, 2011; Cingisiz, 2010; Çıplak ve Atıcı, 2016; Çıplak, 2016a, 2016b; Deniz 2012; Dutoğlu ve Tuncer, 2008; Houser, 2009; Köksal, 2003; Lizeretti ve Rodríguez, 2011; Sümer, 2006; Üncü, 2007). However, there are few studies on romantic relationships and romantic relationship satisfaction of individuals in terms of their emotional intelligence level (Malouff et al., 2014; Pollock, Khaddouma, Huet-Cox, Fillauer ve Bolden, 2017; Zeidner ve Kaluda, 2008).

This research is important for revealing the relationship between emotional intelligence and romantic relationship satisfaction and also showing the role of emotional intelligence in romantic relationships. It could revealed the satisfaction levels of the individuals who have romantic relationship regarding the level of emotional intelligence. Trough this study, the effects of emotional intelligence skills that one can develop throughout his/her life on the romantic relationship have been identified.

Method: This study is a descriptive research in relational screening model in which quantitative data collection methods were utilized. In total, 546 university students participated in this research. 274 of these students were from Çukurova University and 272 of them attended Mersin University.

All of the 546 student completed the Schutte Emotional Intelligence Scale. 410 students with a romantic relationship completed the Hendrick Relationship Satisfaction Scale and 261 of these students are women while 149 are men.

The Schutte Emotional Intelligence Scale was used to determine the emotional intelligence levels of the individuals participating in the study, the Hendrick Relationship Satisfaction Scale to determine their romantic relationship satisfactions, and the Personal Information Form for demographic variables. The scales were implemented to the participants in a single session in their classroom.

The Schutte Emotional Intelligence Scale was developed by Schutte and the others (1998). It was revised by Austin, Saklofske, Huang and McKenney (2004) as a 41-item scale. The Schutte Emotional Intelligence Scale was adapted to Turkish by Tatar, Tok ve Saltukoğlu (2011). The scale's Cronbach-Alpha internal consistency coefficient is .82. The score interval is between 41 and 205.

The Relationship Satisfaction Scale was developed by Hendrick and Hendrick (1988) in order to measure the relationship satisfaction in romantic relationships. There are seven items on the scale. The scale is a seven-point Likert type measure. Its Turkish adaptation was made by Curun (2001) with 140 university students who has a romantic relationship. As a result of the factor analysis, it was found out that the scale has a single factor. The internal consistency coefficient of the scale is .86. The score interval is between 7 and 49.

Statistical techniques of correlation analysis, regression analysis, Mann Whitney U. and Kruskal Wallis H. test methods were used to analyse the quantitative data. SPSS 20.0 was utilized in statistical analysis.

Findings: The regression values obtained from the analysis indicated that emotional intelligence is a significant predictor for romantic relationship satisfaction.

Findings for the relationship of gender and emotional intelligence showed that no significant difference between women and men was determined. Similarly, there was no significant difference between women and men in terms of the relationship of gender and romantic relationship satisfaction. In other words, emotional intelligence and romantic relationship satisfaction did not change according to gender. In this sense, the findings support each other. For both genders, relationship satisfaction can be affected by factors such as emotional intelligence and empathetic skills.

Results of the study also showed that there was a low level, positive and significant relationship between emotional intelligence level and age were determined. As the age increases, the level of emotional intelligence also rises. Similarly, there is a low level, positive and significant relationship between romantic relationship satisfaction and age. As the age increases, the level of romantic relationship satisfaction also rises.

In comparison to the students who spend their lives mostly in cities and towns/villages, the emotional intelligence level of those who spend their lives mostly in metropolises is significantly higher. In addition, students who spent their childhood in cities has a significantly higher level of emotional intelligence than those who spent their childhood in towns/villages.

In terms of romantic relationship satisfaction, there is no significant difference between those who live in metropolises, cities and towns/villages.

For the relationship between the participants' emotional intelligence levels and the status of having a partner or not it is seen the ones with a partner has a significantly higher level of emotional intelligence than those who does not.

According to the results of the analysis concerning the relationship between emotional intelligence and duration of romantic relationship, the level of emotional intelligence and romantic relationship satisfaction do not significantly change according to duration of relationship.

It is seen that emotional intelligence level and romantic relationship satisfaction scores do not significantly change according to the days spent together. Emotional intelligence level does not significantly change according to the amount of hours spent together in a day.

Partners who meet 1-2 hours in a day have a significantly low level of romantic relationship satisfaction in comparison to those who meet 5-6 hours and 7-12 hours in a day.

Discussion: Romantic relationships take an important place in students' life especially on their university period. However, emotional intelligence is an important factor throughout an individual's life.

In order to improve the attribute of starting and maintaining a romantic relationship which is one of the developmental tasks of young adulthood stage, practices and activities towards the improvement of this attribute should be included in universities. Therefore, group counseling practices can be hold in psychological counseling departments to improve emotional intelligence.

For future studies on emotional intelligence and romantic relationships, other factors affecting romantic relationships can be determined and evaluated with regards to its relationship with emotional intelligence.

This research's objective is to reveal the relationship between individuals' emotional intelligence level and romantic relationship satisfaction and it has limits in terms of the region and the people it has reached. Therefore, it is thought that the studies on this topic would be more constructive in larger regions with bigger sample groups. Also, it can be experimentally investigated how emotional intelligence affects the romantic relationship and perception of the other person's feelings and thoughts.